

UKÁZKA PŘEPISU 1. NAHRÁVKY

věk Valentinky: 4 roky, 3 měsíce, 20 dní

18. října 2015, 38 minut 19 sekund

zkratky: matka (*MOT), Valentina (*VAL), Milada (*MIL)

*VAL: A tam byjo eště jedno švíže, mošský dinošau.

*MIL: A ten byl velikej nebo malej?

*VAL: Vejkej.

*MIL: Velikej.

*VAL: Takše tam těma oštjýma je šabil! On ho všaj do vody.

*MIL: Počkej, kdo koho zabil?

*VAL: Někej vejikej kokodýl?

*MIL: Ten mořskej?

*VAL: Jó.

*MIL: A ten zabil toho toho?

*VAL: Ty johy oštjý na šádech...

*MIL: Nó nó nó.

*VAL: Tak on kokodýl ho všaj do vody.

*MIL: Ahá, a jak to dopadlo s těma dětma?

*VAL: Tak on je chytaj ten dinošaujus s tima johama tam šji šichni.

*MIL: Nó.

*VAL: Potože oni tam chodiji, tak tam uviději dajší, a ti byji ale hod'ní, a pak oni oni še pak tó... Jošběhji ae koukaji na češtu.

*MIL: Ahá.

*VAL: Oni měji oni tam byji šichni ktejí byji hod'ní.

*MIL: Nó.

*VAL: Potoše ae tam ti to byji ae dva kuči.

*MIL: Nó.

*VAL: Kuči to byji, jenom zavšení.

*MIL: Anóó?

*VAL: A tamten, š těma píchama oštjýma to škjo jošbij.

*MIL: To kolo rosbil?

*VAL: To škjo.

*MIL: To sklo no, v tom kolu. No a ty děti z toho utekly?

*VAL: Jo, ae oni škočeji do vody a tam byja vejiká jáma.

*MIL: Veliká jáma?

*VAL: Jó.

*MIL: A tam za nima nemoh ten zlej dinosaur s rohama?

*VAL: Né.

*MIL: Ahá, nó vida.

*VAL: A pak číjeji na něj. A tam byj jev. A ti mají ho honiji.

*MIL: Ty malý ho honili?

*VAL: Ae oni še tam pjaji.

*MIL: Prali? Kdo s kym?

*VAL: Nó ten s johama a ten beš.

*MIL: Ten, jak je neměl? A ten byl normální?

*VAL: Ten byj obyčejnej.

*MIL: A ten se s nim teda rval?

*VAL: Jó.

*MIL: Takže to byl hodnej dinosaur?

*VAL: Jó. A tam byj kokodýj. To šyšej aš do vody.

*MIL: Nó.

*VAL: Tak ho všaj.

Odmilka

*VAL: Ten byj enom dvě vajíčka.

*MIL: Nó?

*VAL: A jednoho novýho a tam měj takje jučičky. Ten še najodij.

*MIL: Nó, z vajíčka vyklubal.

*VAL: A šnáš to?

*MIL: No neznám právě. Takže jako když se klube ptáček?

*VAL: To byj táček.

*MIL: A todle byl dinosaur.

*VAL: Jó.

*MIL: Takže to muselo bejt velikánský vajíčko.

*VAL: A dyš byj konec, v tom najednou byj koneč a ten dinošauj ho šyšej a tam zakšičej.

*MIL: Zakřičel jo?

UKÁZKA PŘEPISU 2. NAHRÁVKY

věk Valentinky: 4 roky, 4 měsíce, 10 dní

17. listopad 2015, 29 minut 23 sekund

zkratky: matka (*MOT), Valentina (*VAL), Milada (*MIL)

*MIL: Ahá, a to sou který?

*VAL: To tam bya o Kajkujče, o Majušce a eště o Júšence.

*MIL: Aha, o Růžence? A o čem je ta pohádka o Karkulce?

*VAL: To je ako tam byj vjk á... A to, ona ša šavit tam a babiška šíkaja: Nechoť do ješa! A ona tam šja.

*MIL: Ahá, a dál?

*VAL: A pak tó pak še vjk tó... Škovávaj pšed babiškou, víš?

*MIL: Nojó a co říká potom vlk Karkulce? Karkulka totiž přece přide za vlkem, vid'?' A ptá se ho: Babičko...?

*VAL: Poč máš tak vejké uši?

*MIL: No a co vlk povídá?

*VAL: To aby šem tě dopše šyšeja.

*MIL: No výborně, a na co se ho ptá potom? Babičko, proč...?

*VAL: Máš tak vejké oče? To aby šem tě jépe viděja.

*MIL: No výborně, a pak se ptá nakonec, babičko...?

*VAL: Né, eště tam mu šíká pešinu, víš?

*MIL: Eště pešinu? Svlíká?

*VAL: Jó. Poč máš tak vejkou pešinu? To aby mi nebyja šima.

*MIL: Ahá.

*VAL: A pak víš?

*MIL: Nó?

*VAL: A pak tó mu šíká: Poč máš tak vekou pušu? A pak tó.

*MIL: A co odpoví?

*VAL: To aby šem tě jépe moha šešat, víš.

*MIL: Nojó.

*VAL: Potoše ona nománě nebya babiška. On byj vjk.

*MIL: No a o čem je pohádka o Růžence?

*VAL: O júši. Tam bya jedňa bába a ta bya hodně stajá, víš.

*MIL: Ahá.

*VAL: Už bya... Tak tošku je šaotějnice, víš.

*MIL: Nó.

*VAL: A tó.

*MIL: Nó?

*VAL: Ona měja jeden tó... Nó keš a ten píchaj a ona se chytja za vjšek, nó chvíji se djšeja a pak se uspaja, víš.

*MIL: Uspala ahá. A ona se uspala jenom sama, nebo né?

*VAL: Né. Potoše dyš se ona píchja, tak tó... Ona jí to dovojija víš.

*MIL: No a pak usnulo celý království, vid'?

*VAL: Jó. A to pak ten keš tó.

*MIL: A ten keř pak có?

*VAL: Ten keř vyjostj, víš? Potoše pak to byjo šechno sachjabaný ten šámek, víš?

Odmilka

*VAL: A teřka mam dobjou pohádřku!

*MIL: No tak se posad' a povídej.

*VAL: Potoše tam byj jeden bíjej a byj ošťavovací, víš.

*MIL: A byl co?

*VAL: A byj ošťavovací.

*MIL: Ahá.

*VAL: Tak tó on tó on mus... On neběhá jichle, potoše jeden kuk ho měj, víš.

*MIL: Ahá.

*VAL: A tó potoše on šíkaj, še neumí moc běhat, tak on šíkaj: No tak poř!

*MIL: Ahá. A co je to za pohádku?

*VAL: To je tó topa tó to... On byj on oštavovací, víš.

*MIL: Nó?

*VAL: A ten byj jednihó kuka.

*MIL: Uzdravovací?

*VAL: Jó potoše aby moh uštavovat lidi, víš.

*MIL: A kdo?

*VAL: Ten bíjej, víš.

*MIL: Ahá, no vidíš to.

*VAL: A snáš jako toho bíjího?

*MIL: Toho bílýho? To nevim, teď nevim, asi neznám. Řekneš mi o něm eště?

UKÁZKA PŘEPISU 3. NAHRÁVKY

věk Valentinky: 4 roky, 5 měsíců, 8 dní

6. prosinec 2015, 46 minut, 12 sekund

zkratky: Valentina (*VAL), Milada (*MIL)

*VAL: A můžu ší žaše malovat?

*MIL: No můžeš, to víš, že jo. Takhle máš pastelky a klidně si vem novej papír, jestli chceš.

*VAL: To je tvoje a eště uděám bajevnej objážek.

*MIL: Jé děkuju. Jakej obrázek?

*VAL: Bajevnej.

*MIL: Barevnej, jo?

*VAL: To bude... Čebá... Tá to bude. Čeba modjá a bude to.

*MIL: Nó, to sem zvědavá, co nakreslíš. Jo ahá, to děláš takhle duhu, jo?

*VAL: Neděám enom tu duhu.

*MIL: A máš ráda duhu?

*VAL: Jó mam.

*MIL: Jó?

*VAL: Akoját jí něči nakešlit', já jí něumim.

*MIL: Nó, to nevadí.

*VAL: Maminka jí umí.

*MIL: Umí duhu?

*VAL: Jó. A ž modejíny.

*MIL: Z modelíny? A hraješ si někdy s modelínou?

*VAL: Jó, haju.

*MIL: A co třeba modeluješ?

*VAL: Čebá ňáký pejníčky. Nebó děám čebá ňáký... Jako ňáký zvišátko.

*MIL: Zvírátko? A jaký třeba zvírátko?

*VAL: Já nevim. Čebá...

*MIL: Třeba kočičku?

*VAL: Kočku umim enom namajovat.

*MIL: No tu mi můžeš potom taky namalovat, esli chceš.

*VAL: Ae umim jí inak.

*MIL: Umíš jí co?

*VAL: Já umim ještě žehjit ňákýho koníka.

*MIL: Žehlit?

*VAL: Nó, koníka. Čeba ňáký bagjy něbo koníka.

*MIL: Jak se žehlí koník?

*VAL: Takle dáš tam ňáký, počkáš, až to zaskne a pak budeš mít to vyžehjený.

*MIL: Ahá.

*VAL: Dyštak ti to vyšehjim. A pak še cé... Kama šnáš jednu písnišku u moše?

*MIL: O moři? Nó asi neznám, zaspíváš mi jí?

*VAL: A ňáká je i kjátká, ňáká je i tošku douhá a ňáká je nejkuatější.

*MIL: Nej-nej-jaká? Nejkratší? Ahá a zaspíváš mi jí?

*VAL: Jó. Ae aš to domauju.

*MIL: Dobře.

Odmilka

*MIL: Děkuju.

*VAL: Eště šuníško. Pojde maičko.

*MIL: No děkuju a nakreslíš mi eště tu kočičku?

*VAL: Jo. Vydjš.

*MIL: Tak, nó.

*VAL: Já umim košky tak akoát.

*MIL: No a byli za váma čerti?

*VAL: Jo byi.

*MIL: Byli? A co vám říkali?

*VAL: Já něvim. Čeut nám nic nešíkaj.

*MIL: Né? Vrčel na vás?

*VAL: Jó. Akoját dyš někto nezaspívaj básničku tak teň mu těško takle štou jehjičkou ud'ál takle na tváš.

*MIL: Ahá a cos jim zaspívala? Nebo řekla?

*VAL: Vašť'oviško uet'.

*MIL: Cože?

*VAL: Vuašť'oviško let'.

*MIL: Vlastovičko, let'? Ahá, a zaspíváš mi to taky?

*VAL: Jó. To je taková básniška.

UKÁZKA PŘEPISU 4. NAHRÁVKY

věk Valentinky: 4 roky, 6 měsíců, 19 dní

16. ledna 2016, 48 minut, 20 sekund

zkratky: Valentina (*VAL), Milada (*MIL)

*MIL: A co ste dostaly?

*VAL: Špoečně šme doštajy Hejou Kiti.

*MIL: Helou Kity? A co Helou Kity? Ňákou hračku?

*VAL: Ně. Do koupeje.

*MIL: Jo do koupele! To ste dostaly společně, jo?

*VAL: A ešče voňavku. Ejenky.

*MIL: Voňavku?

*VAL: Ejenka má dvě.

*MIL: Dvě voňavky? A ty máš taky Ňákou voňavku?

*VAL: Jo mam, já mam enom Hejou Kiti do koupeje a taky voní.

*MIL: Takže potom si taky pěkně voňává, jo? A dostala si taky Ňákou Elzu, jak si říkala, že bys chtěla?

*VAL: Né.

*MIL: No, to nevádí. A eště něco, co sis přála a dostala si?

*VAL: Pšája šem ši... Tat'ka ši pšál vejký dájek, t'at'ka ši pšál...

*MIL: Nó? Co si přál?

*VAL: Poštáš.

*MIL: Polštář! Aha. Ňákej velkej?

*VAL: Jó. Vejkej.

*MIL: No a jak je velkej ten polštář? Tákle velkej, jo? A co dostala mamka?

*VAL: Mamiňka doštaja škenišku.

*MIL: Štěníčku??

*VAL: Né! Škenišku.

*MIL: Skleničku! Ahá. Nó, nákou ozdobnou jo?

*VAL: Jó.

*MIL: A Elenka?

*VAL: Ejeňka doštajá... Ejeňka doštajá...

*MIL: No?

*VAL: Ešče doštaja od dědy takou těňku na pušu.

*MIL: Rtěňku jo?

*VAL: To má i Šáka, kamajádka Ejeňky.

*MIL: Aha.

*VAL: A ešče tam Ejeňka měja šaši take na oši.

*MIL: Řasy? No?

*VAL: Ae to něni mamky, mamka už má.

*MIL: Ahá.

*VAL: Ae má Ejeňka šaši ešče.

*MIL: No.

*VAL: A ješče má... Jak je to těňka jahodová a já mam Hejou Kitku majňovou.

*MIL: Malinovou? A to musí hezky vonět, vid'?

*VAL: Jó.

*MIL: A používáš to? Do školky?

*VAL: Ne.

*MIL: A kdy jí používáš?

*VAL: Potoše paň učitejky tam němaj koupejňu.

*MIL: Jo ták.

*VAL: Maj tam enom žjčátko, umývat' a enom čůjat'.

*MIL: No a jak ste slavili Vánoce?

*VAL: Dobše.

*MIL: Nó, dobře. Ale jak to u vás probíhá? Měli ste večeri?

*VAL: Jo.

*MIL: A co ste měli k večeri?

*VAL: A češ šašpívat' šechni píšnišky, kejí šnám?

*MIL: No můžeš, určitě. Zazpívej.

*VAL: Eši jí šnáš, jo?

*MIL: Dobře.

*VAL: Šešny, kejí šnáš, a dyby ši nešňaja, tak šekni, jó.

UKÁZKA PŘEPISU 5. NAHRÁVKY

věk Valentinky: 4 roky, 7 měsíců, 9 dní

6. únor 2016, 39 minut 10 sekund

zkratky: Valentina (*VAL), Milada (*MIL)

*VAL: Já še jenom podívám.

*MIL: Podívej, ale opatrně, ať se tím neušpiníš.

*VAL: Maluju se.

*MIL: Nó, radši ne. Tenhle moc nejde umejt.

*VAL: A čo je tady?

*MIL: To je taky lak na nehty, akorát jiná barva.

*VAL: Tak mi to otevši.

*MIL: Ukaž.

*VAL: Já še dyčky na nákej jenom podívám.

*MIL: Podívej. Ale opatrně.

*VAL: Čejnej.

*MIL: No to je modrá. Ale hodně tmavě modrá.

*VAL: To má taky tmavě modjou.

*MIL: Ukaž, já ho zavřu.

*VAL: Špávně. Co je tadito? To je taky lak?

*MIL: Taky lak. To je průhlednej, víš?

*VAL: Můžu ši čmuchtout?

*MIL: Můžeš.

*VAL: Hešky voněl.

*MIL: Jo?

*VAL: Těla by šem ho taky. Ty še š nim majuješ!

*MIL: Maluju, no.

*VAL: Něni to vidět!

*MIL: To víš, že maluju. Protože to je ten průhlednej, co si dávám...

*VAL: To je ten šamej!!!

*MIL: No, není to vidět, no.

*VAL: Tod'leto je švětlej.

*MIL: Tenhle je světlejší, no.

*VAL: Těntě je tmavej a těntě...

*MIL: Ale jenom o trošičku.

*VAL: Pudu mudu.

*MIL: Pudu mudu?

*VAL: Puďu muďu... Ta vypadá čejná!

*MIL: No to je taková modrá spíš... Taková hodně tmavá.

*VAL: A čo je tod'le?

*MIL: To je odlakovač. To radši ani neotvírej, to je takový... Nebezpečný. To je když ten lak chci dostat dolu z těch nehtů.

*VAL: Ahá! Takše se takle nalívá...

*MIL: Nó, ono si to takhle dáš na vatu. Víš?

*VAL: A potom še to takle nalívá.

*MIL: No né, ono si naleješ pár kapek na vatu a pak si tím čistíš ty nehty, víš.

*VAL: A ty še š nim majuješ?

*MIL: Nó.

*VAL: A pak še...

*MIL: A pak si to s timhle odmaluju, no.

*VAL: Takše ty še majuješ š timle a timle to pak odendáš?

*MIL: Přesně. Šikulka.

*VAL: A čo je tod'le?

*MIL: To je odličovač na oči.

*VAL: Na oči?

*MIL: Nó, když si namaluju oči, tak abych to mohla dát pryč, tak použiju todle, víš?

*VAL: Už je tam víc.

*MIL: A ono když chvíli počkáš, tak se to pak zase rozdělí na dvě vrstvy.

*VAL: Jó.

*MIL: A teď, když chvíli počkáme...

*VAL: Já še jenom kouknu.

*MIL: No ono tam toho moc vidět není.

*VAL: A ono to voní.

*MIL: Ták, půjč mi to. A teď když se podíváš, tak sou tu zase vidět dvě vrstvy. Dvě barvy.

*VAL: Bíjá a modjá.

*MIL: Modrá, no. A teď je tady vidět kouzlo, podívej. Vidiš, to takhle zamícháš a je jen jedna barva. A když chvíli počkáš, budou zase dvě barvy.

*VAL: Už je to tam.

*MIL: Už je to tam, no.

UKÁZKA PŘEPISU 6. NAHRÁVKY

věk Valentinky: 4 roky, 8 měsíců, 13 dní

13. března 2016, 28 minut, 35 sekund

zkratky: Valentina (*VAL), Milada (*MIL)

*MIL: Oni sou hrozně rychlý teda. My sme dřív měli králíčka.

*VAL: A víš děda měl tó... Děda měl tó... Pša a ten víš jak še menoval?

*MIL: Jak?

*VAL: Byla hojka a ta še menovala... A už byla štalá.

*MIL: Jak se menovala?

*VAL: Menovala še Káča.

*MIL: A už byla stará, jo?

*VAL: A takže ten děda nám dával kálíky domu a my měli doma kálíky a víš, čo š nima dělaj?

*MIL: No sněd je.

*VAL: Ně.

*MIL: Ne? Nesněd? A co s nima dělaj?

*VAL: No on je kjmij a pak ešče pjnij a pak byj na šabíjačku.

*MIL: Jo?

*VAL: On je šabij a měli tam půjku chup.

*MIL: Půlku čeho?

*VAL: Půlku chup.

*MIL: Ahá.

*VAL: Šechny, ale tu Káču ne. Ešče měli šjepiče.

*MIL: Slepice taky?

*VAL: Jo.

*MIL: A ty snášely? Co snáší slepice?

*VAL: Vajčka.

*MIL: Máš ráda vajíčka?

*VAL: Jó.

*MIL: Já mam taky ráda vajíčka.

*VAL: Já ti šašpívám písnišky, kejí snám, jo?

*MIL: Zazpívej.

*VAL: Takže:

Zpěv

*MIL: No to bylo krásný, ti zatleskám.

*VAL: To sme se učili ve škojče.

*MIL: A umíš eště tu písničku ze Tří bratří? Z tý Karkulky.

*VAL: Jó.

*MIL: A zazpíváš mi to?

*VAL: Ně. Šnáš Šuju nohama?

*MIL: Vzhůru nohama? No to asi né, o čem to je?

*VAL: No to nevim. Šnám jí, ae nevim.

*MIL: No tu já asi neznám.

*VAL: A víš, čo Ejenče vypadjo?

*MIL: Co?

*VAL: Šup.

*MIL: Ahá a bolelo jí to?

*VAL: Ne.

*MIL: Né? To je dobře. Co tobě, už vypad nákej zub?

*VAL: Ne.

*MIL: Né? Eště ne?

*VAL: A tobě?

*MIL: No mně už vypadaly všechny, já už mam ty druhý zuby.

*VAL: Děda ši je nečistij, tak oni mu vypadali šešny nahoše. A tak pani doktojka mu dala náhjadní a mušej ši je jenom šundavat a měj jenom jedny.

*MIL: No to se stane no, když si starší, tak ti pak vypadaj ty zuby znova, ale pak už ti žádný nenarostou, takže musíš dostat umělý, abys mohla kousat.

*VAL: To měj děda.

*MIL: Ale tobě eště druhý narostou.

*VAL: Já vim.

*MIL: A Elence už rostou?

*VAL: Coše?

*MIL: Elence už rostou druhý zuby?

*VAL: Jo.

*MIL: Jo? To já se na ní pak musim podívat.